

KÄRSIVÄLLISYYS

Jumala osoittaa kärsivällisyyttä niskurikansaansa kohtaan samoin kuin syntisiä kansoja kohtaan, sillä hän rakastaa niitä ja tahtoo pelastaa ne. Tämä jumalallinen ilmoitus, josta Jeesus antaa ylimmän ilmoituksen ja täydellisen esikuvan, ihmisen tulee jäljitellä (Ef. 5:1; Matt. 5:45). Mestarinsa esimerkin mukaisesti opetuslapsi joutuu kohtaamaan vainoa ja koettelemuksia jatkuvassa ja iloisessa, toivoa täynnä olevassa uskollisuudessa; vaatimattomammin hänen tulee myös kestää joka päivä toisten puutteita lempeydessä ja rakkaudessa.

VT. I. Jumalan kärsivällisyys.

I. JUMALAN KÄRSIVÄLLISYYS.

”Jumala osoittaa vanhurskautensa jättämällä ottamatta huomioon jumalallisen kärsivällisyyden aikana aikaisemmin tehdyt synnit” (Room. 3:25). Pyhä Paavali käsittää VT:n näin ajaksi, jolloin Jumala sieti kansansa ja kansojen syntejä tuodakseen ilmi pelastavan vanhurskautensa ”nykyisenä aikana” (vrt. 1. Piet. 3:20; Room. 9:22 ff.). Koko historian ajan pyhä kansa on tullut yhä syvemmin tietoiseksi Jumalan kärsivällisyydestä. Moosekselle antamassaan ilmoituksessa Jahve julistaa itsensä: ”helläksi ja armahtavaksi Jumalaksi, hitaaksi vihastumaan, runsaaksi armossa ja uskollisuudessa, joka säilyttää armonsa tuhansille, sietää rikkomuksen, kapinan ja synnin”; mutta hän on myös se, joka ”ei jätä mitään rankaisematta, vaan kostaa isien rikkomukset lapsille ja lastenlapsille kolmanteen ja neljanteen sukupolveen asti” (2. Moos. 34:6 f.; vrt. 4. Moos. 14:18). Myöhemmät ilmoitukset painottavat yhä enemmän kärsivällisyyttä, Isän laupiasta rakkautta: hän ”tietää, mitä tekoa me olemme, muistaa, että olemme tomua; hän on hidas vihastumaan ja täynnä rakkautta, eikä kohtele meitä syntiemme mukaan” (Ps. 103:8; vrt. Sir. 18:8–14). Vaikka vihan ja tuomion teemat eivät koskaan vaivu unohduksiin, profeetat painottavat enemmän Jumalan anteeksiantoa, ja jotkin tekstit osoittavat Jumalan olevan valmis katumaan uhkauksiaan (Joel 2:13 f.; Joona 4:2). Jumalan kärsivällisyys ei kuitenkaan ole koskaan heikkoutta: se on kutsu kääntymykseen: ”Palatkaa Herran, Jumalanne, luo, sillä hän on hellä ja armahtava, hidas vihastumaan, runsas armossa...” (Joel 2:13; vrt. Ps. 55:6). Israel ymmärtää myös vähitellen, että se ei ole tämän kärsivällisyyden ainoa osallinen: Jahve rakastaa myös kansoja; Joonan kertomus muistuttaa, että Jumalan laupeus on avoin kaikille parannusta tekeville ihmisille.

UT

1. Jeesus ilmentää ja ruumiillistaa jumalallista kärsivällisyyttä asenteellaan syntisiä kohtaan ja opetuksillaan. hän nuhtelee kärsimättömiä ja kostonhaluisia opetuslapsiaan (Luuk. 9:55); vertaukset hedelmättömästä viikunapuusta (Luuk. 13:6–9) ja tuhlaajapojasta (15) ovat sekä ilmoituksia Jumalan kärsivällisyydestä — hän tahtoo pelastaa syntiset — että opetuslapsille tarkoitettuja kärsivällisyyden ja rakkauden opetuksia. Jeesuksen rohkeudesta hänen kärsimyksessään, jota erityisesti Luukkaan kertomus korostaa, tulee esikuva kaikesta kärsivällisyydestä ihmiselle, joka joutuu vainon kohteeksi mutta alkaa nyt ymmärtää näiden kärsimysten merkityksen ja lunastavan arvon.

2. Apostolit näkevät Jeesuksen paluun näennäisessä viivästyemisessä osoituksen Jumalan pitkämielisyysdestä. ”Herra ei viivytä lupaamansa täyttymistä, vaan on kärsivällinen teitä kohtaan, koska hän ei tahdo kenenkään joutuvan perikatoon, vaan tahtoo kaikkien tulevan katumukseen” (2. Piet. 3:9, 15). Mutta jos ihminen halveksii näitä Jumalan hyvyyden, kärsivällisyyden ja pitkämielisyyden aarteita, hän ”kokoaa itselleen paatumuksellaan ja sydämensä katumattomuudella vihan aarteen vihan päiväksi, jolloin Jumalan vanhurskas tuomio tulee ilmi” (Room. 2:5). Siksi niin kauan kuin kestää Jumalan kärsivällisyyden ja hänen kutsunsa tämä päivä, valittujen tulee kuunnella hänen sanaansa ja pyrkiä pääsemään Jumalan lepoon (Hepr. 3:7–4:11).

II. IHMISEN KÄRSIVÄLLISYYS.

Ihmisen tulee ottaa mallia Jumalan ja Jeesuksen kärsivällisyydestä. Jumalan sallimassa kärsimyksessä ja vainossa hänen tulee ammentaa voimansa itse Jumalasta, joka antaa hänelle toivon ja pelastuksen; jokapäiväisessä elämässä hänen kärsivällisyytensä veljiään kohtaan on yksi hänen rakkautensa ilmenemismuodoista.

1. Jumalan edessä, hänen koettellessaan ihmistä kärsimyksillä tai salliessaan vainon., ihminen oppii vähitellen, kun hän löytää näiden kärsimysten merkityksen, suhtautumaan niihin kärsivällisesti niin, että hän ”kantaa hedelmää” (Joh. 15:2).

Job ymmärtää, ettei kärsimys välttämättä ole synnin rangaistus, ja kestää sen edessä kärsivällisesti; kyse on hänen uskonsa koettelemuksesta. Salaisuuden edessä hän alistuu nöyryästi, mutta ei vielä havaitse koettelemuksensa merkitystä eikä arvoa. Kärsivällisyyttä osoittaa myös vainottu juutalaiskansa, joka kestää koettelemukset lujasti: kaikki tähtää messiaanisen valtakunnan tuloon (Dan. 12:12). Eikö sorretun vanhurskaan tule luottaa kestävästi Sanaan ja Jahven rakkauteen (Ps. 130:5; Ps. 25:3, 5, 21; Sir. 2)?

Kristityn, joka tietää, että ”Kristuksen oli kärsittävä päästäkseen kirkkauteensa” (Luuk. 24:26), tulee hänen erimerkkiään seuraten kestää lujasti kaikki vainot. Hän kestää ne toivon pelastusta Jeesuksen palatessa kunniaansa ja tietää, että hän näin kärsimyksillään ja kärsivällisyydellään myötävaikuttaa pelastukseen; hän ”osallistuu Kristuksen kärsimyksiin tullakseen kirkastetuksi hänen kanssaan” (Fil. 3:10; Room. 8:17). Vastoinikäymisissä hän ottaa

kärsimyksen ja kärsivällisyyden esikuviksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä (Jaak. 5:10), ja yleensä kaikki Jumalan suuret palvelijat Vanhassa testamentissa (Hepr. 6:12; Hepr. 11), erityisesti Abrahamin (Hepr. 6:15) ja Jobin (Jaak. 5:11). Ennen kaikkea hän kuitenkin jäljittelee Jeesuksen kärsivällisyyttä (Ap. t. 8:32; Hepr. 12:2 f.; 2. Tess. 3:5) ja pitää katseensa hänessä, ”juoksee kestävyydellä hänelle tarjolla olevan koettelemuksen” (Hepr. 12:1). Tämä kärsivällisyys on rakkauden tavoin ”Hengen hedelmä” (Gal. 5:22; vrt. 1. Kor. 10:13; Kol. 1:11). Koettelemuksessa kypsyvä kestävyys tuottaa puolestaan toivon, joka ei petä (Room. 5:3 ff.; Jaak. 1:2 ff.; Room. 5:5).

Näin Jumalan vahvistamina ja kirjoitusten lohduttamina (Room. 15:4) kristityt voivat kaikki pysyä uskollisina kestäessään Jeesuksen nimen tähden koetut koettelemukset (Ilm. 2:10; Ilm. 3:21). Näin he saavuttavat autuuden, joka on luvattu niille, jotka kestävät loppuun asti (Matt. 10:22; vrt. Matt. 5:3; Jaak. 1:12; Jaak. 5:11; vrt. Dan. 12:12); tämä on erityisen arvokasta viimeisten suurten ahdistusten aikana (Mark. 13:13; Luuk. 21:19). Apostolit on kutsuttu vielä läheisempään yhteyteen Kristuksen kärsimyksen ja kärsivällisyyden kanssa: ”kestävyydellään ahdistuksissa, vaikeuksissa ja tuskissa” he osoittautuvat kaikessa Jumalan palvelijoiksi ja Kristuksen palvelijoiksi (2. Kor. 6:4; 2. Kor. 12:12; 1. Tim. 6:11; 2. Tim. 2:10; 2. Tim. 3:10). Heidän kärsimyksissään ja kärsivällisyydessään Kristuksen elämä tulee näkyviin heidän ruumiissaan: kuoleman tehdessä työtään heissä elämä voi tehdä työtään kristityissä (2. Kor. 4:10–12).

2. Veljiensä edessä, jotka häntä ärsyttävät. viisas muistaa, että ”kärsivällinen mies on parempi kuin sankari, itseään hallitseva mies kuin kaupunkien valloittaja” (Sananl. 16:32; vrt. Sananl. 25:15; Saarn. 7:8). Ennen kaikkea hän jäljittelee Jeesuksen kärsivällisyyttä apostoleja ja syntisiä kohtaan. Hän ei ole armoton (Matt. 18:23–35), vaan suvaitsevainen (Matt. 5:45); hänen jokapäiväinen kärsivällisyytensä tuo esiin hänen rakkautensa (1. Kor. 13:4). Elääkseen kutsumuksensa mukaisesti hän ”kestää muita rakkaudessa, kaikessa nöyryydessä, lempeydessä ja kärsivällisyydessä” (Ef. 4:2; vrt. Kol. 3:12; 1. Tess. 5:14). Näin hänestä tulee kärsivällisen Jumalan todellinen poika – Jumalan, joka rakastaa, antaa anteeksi ja tahtoo pelastaa – sekä Jeesuksen, lempeän ja sydämeltään nöyrän, opetuslapsi (Matt. 11:29).

Katso myös: → colere A 2 ; B AT III 1 – Lempeys – education – endurcissement A 1 b – epreuve-tentation NT I – esperance I b – fidelite – Laupeus AT I 2 a – Köyhät NT III 3 – Vaino II 1.2 – silence I – souffrance – veiller